

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs
Commissie Wetsvoorstellen

mr. drs. S.A.W.J. Strik
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen

Aan de Vaste commissie voor Financiën van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
mr. R.F. Berck
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Amsterdam, 4 november 2010

Betreft: Commentaar van de Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op de Nota's naar aanleiding van verslag en de eerste en tweede Nota's van wijziging bij de wetsvoorstellen Belastingplan 2011 (nr. 32504) en Overige Fiscale Maatregelen 2011 (nr. 32505)

Geachte leden van de Commissie,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft kennis genomen van de Nota's naar aanleiding van verslag en de eerste en tweede Nota's van wijziging bij de wetsvoorstellen Belastingplan 2011 en Overige Fiscale Maatregelen 2011. Deze nota's zijn voor de Orde aanleiding tot het geven van het volgende commentaar.

1   **Samenvatting**

De tweede nota's van wijziging bevatten de invulling van de afspraken in het regeerakkoord. De Orde rekent het niet tot haar taken om politieke keuzes te beoordelen. Dat neemt niet weg dat de Orde ook dergelijke wetsvoorstellen kan beoordelen aan de hand van haar toetsingscriteria. Het voorstel om het verlaagde btw-tarief voor podiumkunsten af te schaffen, stuit bij de Orde op grote bezwaren:

- De Orde wil er de aandacht op vestigen dat het verlaagde tarief een compensatie beoogt te bieden voor een door de overheid opgelegde last, de Arbeidstijdenwet. De Orde vindt onvoldoende gemotiveerd waarom deze compensatie nu niet meer noodzakelijk wordt geacht. De Orde dringt er derhalve op aan dat de staatssecretaris alsnog de gronden aanvoert die afschaffing van het verlaagde tarief kunnen rechtvaardigen.
- Daarnaast ziet de Orde vele kwalificatieproblemen ontstaan. Dit commentaar geeft hiervan een aantal voorbeelden. De wetgeving wordt hiermee onmiskenbaar complexer in plaats van eenvoudiger. In tegenstelling tot wat de staatssecretaris aangeeft, voorziet de Orde daarom dat dit voor het bedrijfsleven wel degelijk leidt tot administratieve lastenverzwaring.

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB toetst fiscale wetsvoorstellen op strijdigheid met het recht, effectiviteit en efficiency, terugwerkende kracht, uitvoerbaarheid, administratieve lastendruk en fiscaal vestigingsklimaat.

1

Bovendien zal dit ook tot een grotere werklast leiden aan de kant van de belastingdienst, hetgeen haaks staat op het voorgenomen beleid dat mogelijk moet maken dat de belastingdienst haar taken juist met minder ambtenaren zal uitvoeren.

Dit commentaar bevat vervolgens nog een aantal vragen en suggesties op het gebied van de wijzigingen in de vennootschapsbelasting.

2 Belastingplan 2011

2.1 Btw – tariefsverhoging podiumkunsten

Het doel van de verlaging van het tarief voor toegangverlening tot podiumkunsten was het bieden van een compensatie voor de kosten van de Arbeidstijdenwet en de vergrijzing in de sector.¹ Het was nadrukkelijk *niet* de bedoeling dat de verlaging van het btw-tarief bij het publiek terecht zou komen. De motivering van het voorstel om het btw-tarief te verhogen sluit hier niet op aan. De Orde vraagt de staatssecretaris aan te geven waarom het nu niet meer noodzakelijk wordt geacht om een compensatie te bieden voor een door de overheid opgelegde last, de Arbeidstijdenwet?

De Orde wijst er daarnaast op dat in de toelichting wordt opgemerkt dat voor de podiumkunsten op dit moment een uitzonderingspositie geldt. Dit is echter geen juiste observatie: het verlaagde tarief geldt momenteel immers voor vele vormen van vrijetijdbesteding, zoals bioscoopbezoek, sportwedstrijden en sportdemonstraties, attractieparken, speeltuinen en andere voor vermaak en dagrecreatie ingerichte voorzieningen en kermissen. Voor al deze vormen van vermaak blijft het verlaagde tarief in stand. Na de verhoging van het btw-tarief komen de podiumkunsten juist in een uitzonderingspositie terecht, omdat het een van de weinige vermaaksmogelijkheden zal zijn in het verhoogde tarief. Als een gezin de keuze moet maken om naar kinderteatervoorstelling of de kermis te gaan, om naar een optreden van André Rieu of een attractiepark te gaan, om naar de musical *Ciske de Rat* of om naar de film *Ciske de Rat* te gaan, om naar een live operavoorstelling of naar een in de bioscoop uitgezonden operavoorstelling te gaan, zal de verhoging van het tarief voor podiumkunsten de podiumkunsten in een nadeligere concurrentiepositie plaatsen. De maatregel maakt het de podiumkunsten derhalve moeilijker om op een concurrerende markt te opereren, omdat de commerciële marktpartijen die alternatief vermaak bieden, wel van het verlaagde tarief profiteren. Dit vraagt om een nadere toelichting.

Deze uitzonderingspositie zal ook kwalificatieproblemen kunnen opleveren. Tijdens de rust van een sportwedstrijd vindt vaak een muzikaal optreden plaats. Betekent dit dat de prijs voor de toegangverlening tot het sportevenement moet worden gesplitst in een prijs voor de sportwedstrijd (verlaagd tarief) en voor het optreden (verhoogd tarief)? Hoeveel sportwedstrijd moet er zijn om het optreden mee te laten lopen in het verlaagde tarief van de sportwedstrijd? Hetzelfde geldt voor musicals die in attractieparken worden opgevoerd en waarvoor geen afzonderlijke toegangsprijs wordt gevraagd en bijvoorbeeld voor spookhuizen op kermissen, die het ritje door het spookhuis opluisteren met acteurs. Ook kan de vraag gaan spelen waar de grens ligt tussen gymnastische oefeningen op muziek, ballroomdansen en kunstschaatsen op muziek enerzijds en balletvoorstellingen, musicals en holiday on ice anderzijds.

¹ Kamerstukken II, 1997-1998, 25688, nr. 3, p. 11

Wat is de rechtvaardiging om dergelijke bewegingen op muziek die toch erg dicht bij elkaar liggen en deels ook vergelijkbaar publiek trekken, verschillend te behandelen? Het roept ook de vraag op wanneer bewegen op muziek sport is, en wanneer het podiumkunst is.

Moet er een prijsuitreiking zijn wil er sprake zijn van een sportwedstrijd? Dat lijkt niet het geval te zijn, want sportdemonstraties (dus kennelijk zonder wedstrijd karakter) vallen ook onder het verlaagde tarief. Moet het plaatsvinden in een sporthal? Betekent dit dat een voorstelling van de plaatselijke volksdansgroep of balletschool in het culturele centrum belast is tegen het 19% tarief, terwijl een demonstratie van de majorettes en de turnvereniging in de plaatselijke sportzaal tegen het verlaagd tarief worden belast? Het publiek van beide evenementen zal vergelijkbaar zijn en - anders dan in de toelichting op het wetsvoorstel wordt aangenomen - niet primair uit personen uit de hogere inkomensklassen bestaan. Bovendien roept dit de vraag op of een muziekconcours of theatersport, waarbij ook sprake is van een competitie voor een prijs, dan wel als sportwedstrijd kan worden aangemerkt en dus tegen het verlaagd tarief kunnen worden bezocht. Het vervallen van het van toepassing zijn van het verlaagde tarief levert kortom een grote hoeveelheid vragen op.

Deze afbakeningsvraagstukken zullen door het in een uitzonderingspositie plaatsen van de podiumkunsten in versterkte mate gaan spelen. De verwachting dat deze wijziging geen administratieve lasten met zich zal brengen, lijkt dan ook niet gerechtvaardigd. Zowel belastingplichtigen, belastingambtenaren als de rechterlijke macht zullen door dit de wet complicerende voorstel extra werk krijgen. De toelichting gaat echter volledig aan deze problematiek voorbij.

2.2 *Art. 20a Wet VpB 1969 (binnensjaarse verliesverrekening)*

De Orde is van mening dat de gewijzigde vormgeving van de aanpassing in art. 20a Wet VpB 1969 een verbetering is. De toerekening van verliezen van de periodes in het jaar van aandeelhouderswisseling aan het voorafgaande c.q. volgende jaar maakt de uitwerking van de regeling duidelijker.

Wel vraagt de Orde zich af wat de gevolgen zijn van deze nieuwe systematiek indien de belastingplichtige na de wijziging van het uiteindelijke belang in het jaar van deze wijziging als dochtermaatschappij wordt gevoegd in een fiscale eenheid. Betekent deze voeging het einde van de belastingplicht in de zin van de gewijzigde bepaling en kan het verlies dan niet toegerekend worden aan het volgende jaar, met als gevolg dat verliesverrekening niet kan plaatsvinden? Indien het antwoord hierop ontkennend luidt, wijst de vraag of het gehele na de wijziging van het uiteindelijk belang geleden verlies dan een voorvoegingsverlies in de zin van art. 15ae Wet VpB 1969 is, danwel slechts het verlies dat na de belangwijziging doch vóór de voeging is geleden. Betekent een ontvoeging uit de fiscale eenheid voorafgaand aan de wijziging van het uiteindelijk belang in het jaar van deze wijziging dat de belastingplichtige geen voorafgaand jaar heeft?

Verder verzoekt de Orde om een nadere toelichting op het voorbeeld dat onder e. gegeven wordt in de toelichting op de Nota van wijziging. In dat geval is er geen aan het jaar van aandeelhouderswijziging voorafgaand jaar. Het komt de Orde voor dat in een dergelijk geval art. 20a Wet VpB 1969 per definitie toepassing mist, omdat er geen “oudste jaar waarvan een verlies nog niet volledig is verrekend” is in de zin van het eerste lid van art. 20a Wet VpB 1969.

Dan kan ook het uiteindelijke belang niet in belangrijke mate gewijzigd zijn in vergelijking met dat (niet bestaande) oudste jaar. De Orde verzoekt de staatssecretaris om deze uitleg te bevestigen.

3 Overige fiscale maatregelen 2011

Artikel 17 en 18 Wet VpB 1969 (Heffingstijdsvak buitenlandse belastingplichtigen)

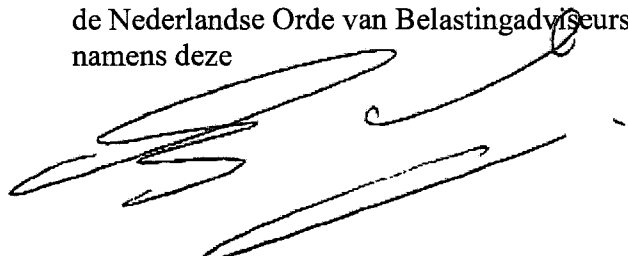
In haar commentaar heeft de Orde aandacht gevraagd voor mogelijke problemen die ontstaan bij de overgang naar het nieuwe regime. Het antwoord van de staatssecretaris in de Nota naar aanleiding van het verslag is duidelijk, maar behandelt helaas niet de kwestie waar het de Orde om ging. Het antwoord in de Nota naar aanleiding van het verslag bij het wetsvoorstel Overige fiscale maatregelen 2011 wijst er op dat de staatssecretaris heeft verondersteld dat de vraag ging over de situatie waarin een buitenlandse belastingplichtige ook nu al voor de heffing van vennootschapsbelasting een gebroken boekjaar hanteert. De Orde had echter het oog op de situatie dat een buitenlands belastingplichtige die nu fiscaal geen gebroken boekjaar mag hanteren dit door de wetwijziging wel verplicht wordt te doen. De Orde heeft daarbij een voorbeeld gegeven van een gebroken boekjaar dat loopt van 1 augustus tot en met 31 juli. Deze belastingplichtige zal over het kalenderjaar 2011 nog aangifte moeten doen volgens de huidige systematiek. Met ingang van 1 augustus 2012 geldt de nieuwe systematiek en wordt over het boekjaar 1 augustus 2012 tot en met 31 juli 2013 aangifte gedaan. Er ontstaat dan kennelijk een kort overgangsboekjaar van 1 januari 2012 tot 1 augustus 2012. Als dit korte overgangsboekjaar ook voor de voor de Wet VpB 1969 relevante regelingen (zoals de verliesverrekening en de herinvesteringsreserve) als boekjaar wordt aangemerkt, is dit voor de betrokken belastingplichtigen mogelijk nadelig. De Orde verzoekt dan ook de regeling zodanig aan te passen dat een dergelijk nadeel zich voor deze belastingplichtigen niet meer voordoet.

Een afschrift van deze brief is heden verzonden aan de minister van Financiën.

Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten.

Hoogachtend,

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,
namens deze

mr. drs. S.A.W.J. Strik
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen